

Dato: 30. juli 2015

Under henvisning til Folketingets Social- og Indenrigsudvalgs brev af 3. juli 2015 følger hermed social- og indenrigsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 12 (SOU alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF)

Spørgsmål nr. 12:

"I artiklen fra Information fra den 25. februar 2013: "Vi aner ikke om anbringelser af udsatte børn virker", fremgår det, at der ikke er forsket i, om anbringelser har en reel effekt for de udsatte børn – er ministeren enig i, at det er korrekt, og kan ministeren i givet fald henvise til konkrete effektstudier, der kan påvise at anbringelser har en positiv effekt, og ønsker ministeren, at igangsætte yderligere effektstudier af området?"

Spørgsmålet har tidligere været stille i folketingsåret 2014-15, 1. samling jf. SOU alm. del - spm. 351.

Svar:

Jeg vil indledningsvist understrege, at forskningen på området – hvad enten det er effektstudier eller undersøgelser baseret på interviews med anbragte børn – tilsammen bidrager til den viden, der gør os bedre til at forebygge, at en anbringelse bliver nødvendig, og som medvirker til at fokusere den samlede indsats for børn og unge.

Der findes mange forskellige grunde til, at det kan være nødvendigt at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet. Deres livssituationer og behov er forskellige, og derfor skal kommunen vælge den indsats, der bedst imødekommer det konkrete barns behov. For ét barn vil det være en anbringelse i en plejefamilie, mens det for et andet barn vil være et kortere ophold på en institution, som er specialiserede i netop dette barns behov.

Vi ved ikke i dag nok om, hvilke metoder og indsatser der har hvilken effekt for de udsatte børn og unge, når de er anbragt. Det gælder ikke kun for metoder og indsatser i forbindelse med anbringelser, men også i forhold til de forebyggende indsatser har vi brug for et større vidensgrundlag. Det kræver dels en større udbredelse af de dokumenterede virksomme metoder, men det kræver også, at flere

metoder bliver dokumenteret, så vi får mere viden om de virksomme elementer af det, der allerede er i gang ude i kommunerne.

På børne- og ungeområdet tog vi med det strategiske forskningsprogram under Barnets Reform et stort skridt i den rigtige retning mod mere viden om effekter af indsatser på området. Siden har etableringen af metodeudbredelsesprogrammet, der er en del af en samlet forebyggelsesstrategi fra satspuljeaftalen for 2012-15, sammen med finanslovsaftalen fra 2014 (den daværende regering, V og K) om tidlig hjælp til børn og unge fra udsatte familier, forstærket udbredelsen af virksomme metoder til kommunerne.

Jeg kan oplyse, at der findes en række udgivelser på anbringelsesområdet, herunder også med effektstudier. Som eksempler på gode udgivelser kan jeg nævne "Anbragte børn og unge" fra 2009 og "Tidligere anbragte som unge voksne" fra 2011, begge fra SFI samt flere udgivelser fra Rockwoolfondens Forskningsenhed, herunder "Når man anbringer et barn" og "Når man anbringer et barn II" fra 2011 og 2013. Derudover vil jeg nævne SFIs fortløbende trivselsundersøgelse blandt anbragte børn og børneforløbsundersøgelsen af årgang 1995.

Endelig vil jeg fremhæve, at vi blandt andet gennem satspuljen også løbende iværksætter evalueringer af og forskning om relevante initiativer og områder.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann